

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 36 (987)

Sestdien, 1957. g. 23. martā

8. gads

Vairāk lopkopības produktu

Pagājušais 1956. gads, aizvadītie šā gada mēneši liecina, ka pilnībā netiek izmantotas visas rezerves lopkopības produktu: piena un gaļas ražošanai.

1956. gadā iegūts tikai par 11 cēt pienu vairāk uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes kā 1955. gadā, gaļas produkcija uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes nav nemaz pieaugusi, bet cūkgaļas ražošana uz 100 ha aramzemes pieaugusi tikai par nepilniem 2 centneriem.

Zemie sasniegumi nebūt neliecina, ka mums vairāk nav ražošanas rezervju. Tās ir un to spilgti pierāda vesela virkne kolchozu, kas pēdējos gados manāmi palielinājuši lopkopības produktu ražošanu.

Lūk, kolchozs „Latgales zieds” 1956. gadā palielināja piena izslaukumu no vienas govs par 399 kg un ieguva uz šī rēķina par 71 tonnu piena vairāk kā iepriekšējā gadā.

Nepārtraukti izslaukumi palielinās arī kolchozos Kaļiņina vārdā nosauktajā, Staļina vārdā nosauktajā. Piemēram, laikā no 1956. gada 1. oktobra līdz šā gada marta mēnesim Staļina vārdā nosauktajā kolchozā no vienas govs iegūts par 168 kg piena vairāk kā iepriekšējā gada šajā pašā periodā.

Atsevišķos kolchozos pieaugusi arī ražotās gaļas kop produkcija. Lūk, laikā no 1956. gada oktobra līdz 1957. gada martam Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā uz 100 ha aramzemes sarāžots 19 cēt cūkgaļas, kolchozā „Nākotne” — 18 cēt, Staļina vārdā nosauktajā — 13 cēt.

Šie fakti pierāda, ka rajona kolchozos ir rezerves piena un gaļas ražošanas palielināšanai un to var veikt visos rajona kolchozos.

Kolchozs „Ziedošā vārpa” pagājušajā gadā deva tikai

2 cēt cūkgaļas uz 100 ha aramzemes. Un šogad? Kas darīts, lai cūkgaļas ražošanu palielinātu? Var teikt, nekas, jo saņemtie sivēni tiek pārdoti, bet nevis laisti nobarošanā. Tāds pat stāvoklis vairākos citos rajona kolchozos. Piemēram, kolchozs „Zelta vārpa” vairāk kā 75 procenti saņemto sivēnu pārdevis. Saprotams, no tā cūkgaļas ražošana nepalielināsies.

Gaļas ražošanas palielināšana jābilsta nevis uz liellopu izkaušanas rēķina, bet gan jaunlopu pieauguma un bekonu nobarošanas rēķina.

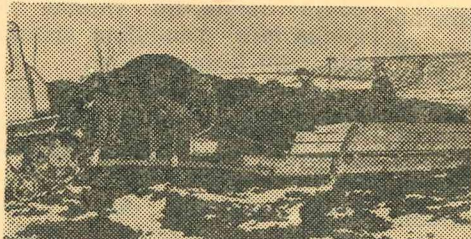
Rajona kolchoziem jāseko Viļānu rajona kolchoza „Avangards” lopkopju piemēram, kas nolēmuši saglabāt visus sivēnus nobarošanai.

Šī gada pēdējos divos mēnešos vien šī kolchoza cūku fermā sivēnu skaits palielinājies vairāk kā par 150 galvām. Nobarošanai nodoti 100 puscūči. Izraudzītas 10 jaunas cūciņas par vienreizējām sivēnmātēm.

Lai nodrošinātu piena izslaukumu pieaugumu, šogad jānodrošina barības bāze. Šim nolūkam jāpaplašina ilggadīgo zālāju platības un ražība. Jānodrošina kukuruzas sējumu izvietošana labākajos laukos, lai no tiem iegūtu augstas zaļās masas ražas. No kukuruzas, vīķauzu mīstru, sakņaugu platībām jānodrošina 1957. gadā ne mazāk kā 10 tonnas sulīgās barības, bet rupjās barības jāsadā 20 centneru katrai slaucamajai govij. Nenogurstoši jāstrādā pie kultivēto ganību ierīkošanas, šim mērķim galvenokārt izmantojot jaunapgūstamo zemju platības, mazražīgās pļavas un ganības.

1957. gadam, Oktobra revolūcijas 40. gadam, jāklūst par tālākas straujas mūsu lauksaimniecības attīstības gadu.

Sagaidot Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienu

Smagi pukšķēdams traktors kalnā velk lielas ragavas ar leknas kūdras kravu. Pēc tam, apgriezis likumu uz lauku,

piebrauc pie jau iepriekš izvestas kūtsmēslu kaudzes. Šādu kaudžu uz lauku ir daudz un katrai no tām uzgāž virsū kūdras vezumu.

Šoreiz te strādā b. Zeibes vadītās II brigades ļaudis. Viņi zina stāstīt, ka šāda veida sagatavots kūdras-kūtsmēslu komposts ir varen labs mēslojums. Pirmkārt, zem

kūdras slāņa kūtsmēsli ļoti labi uzglabāsies līdz tos varēs izklaidēt pa lauku, otrkārt, kūdra tad vienlaikus saļauksies, un, piemaisot minerālmēslus, būs iegūts daudz laba mēslojuma.

Kūdras vedēji ir sadalījušies divās grupās. Vienā strādā sievietes — otrā vīrieši.

Kolchoza „Brīvais zemnieks” laukos

Vai Jūsu kolchozā tāpat noris cīņa par lauku ražības celšanu?

— Mēs neko daudz viņiem nepadodamies, — uz jautājumu, vai var iespēt sacensties ar vīriešu grupu, atsaka kāda no kūdras vedējām.

— Ja viņi jau aizveduši trīs ragavas, tad arī mums trešās ragavas drīz aizlīgos uz lauku. Un darbs kūsā tālāk. Dienā katra grupa izved pa 6—7 traktora vezumus.

Tā kolchoza „Brīvais zemnieks” ļaudis liek drošus pamatus šīgada bagātai ražai, lai godam sagaidītu Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienu.

Attēlā: kolchoza 2. brigades kūdras vedēji darbā. A. Stara foto

KĀPINA PIENA IZSLAUKUMUS

Ja vēl pāris gadu atpakaļ kolchozs „Uzvara” bija piena izslaukumu ziņā pats pēdējais rajonā, tad pašlaik, apskatot pārskatu par piena ieguvī rajona kolchozos, redzams, ka lauksaimniecības artelis „Uzvara” piena izslaukumu ziņā ierindojies 5. vietā.

Šādus panākumus piena izslaukuma kāpināšanā artelis guvis, pateicoties slaucēju pašai izslaucējam darbam, bet arteļa slaucējas H. Rāzna un E. Vingre ierindojušās rajona labāko slaucēju vidū.

Arī pašreiz, lai gan slaucamajam govīm tiek izbarotas mazas barības devas, tomēr slaucējas izslaukumus kāpina

katru mēnesi. Tā šī gada februārī arteļa slaucējas izslauca 7131 litru piena. Salīdzinājumā ar pagājušā gada šo laika posmu izslaukumi kāpināti par 945 litriem piena.

Visvairāk mēneša laikā izslaukumus kāpinājusī Emīlija Rāzna, kas no savas grupas govīm februārī izslaucusi par 428 litriem piena vairāk kā 1956. gada februārī, piecu mēnešu laikā kāpinot izslaukumu par 200 litriem piena no katras govs.

Tāpat labus panākumus guvusi Anastasija Kraševska, kas 5 mēnešu laikā izslaucusi 1218 litru piena vairāk kā šajā pašā posmā 1956. gadā,

tas ir, par 120 litriem vairāk no katras govs.

Arteļa valde rūpējas, lai slaucējas vairāk ieinteresētu piena izslaukumu celšanā, tāpēc katru mēnesi par piena izslaukumu plāna pārsniegšanu izmaksā papildmaksu. Tā par februāra mēnesi papildmaksā arteļa 9 slaucējas saņēma 497 rubļi. Lielākās sumas saņēma E. Vingre, G. Kriškāne, O. Gutmane, H. Rāzna un E. Rāzna.

Arteļa slaucējas pieliks visas pūles, lai katru mēnesi piena izslaukumu kāpinātu vēl vairāk, lai ar labiem darba rezultātiem sagaidītu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu.

O. Pārups

Melioratori gatavojas darbu sezonai

Izpildot PSKP XX kongresa un LKP Līvānu rajona komitejas II plenuma lēmumu par kolchozu lauku, ganību un pļavu uzlabošanu, Līvānu MTS melioratoriem ir izvirzīti zināmi uzdevumi. Lai veiktu šos uzdevumus, melioratori sprāgi gatavojas meliorācijas darbu izvešanas sezonai. Līdz šim ir jau saremontēti abi traktori S-80. Darbā kārtībā savests arī buldozers tranšeju aizbēršanai uz traktora DT-54. Tāpat darba kārtībā grāvju rokamais arkls. Līdz meliorācijas sezonas darbu sākumam tiks atremontēti greiders kavaljeru līdzināšanai uz vaļējiem grāvjiem un drenu tranšeju aizbēršanai. Tiks saremontēta arī slīpā lāpsta. Bez jau escās tehnikas MTS melioratoru rīcībā tiks nodots nesen saņemtais celmu rāvējs uz traktora S-80.

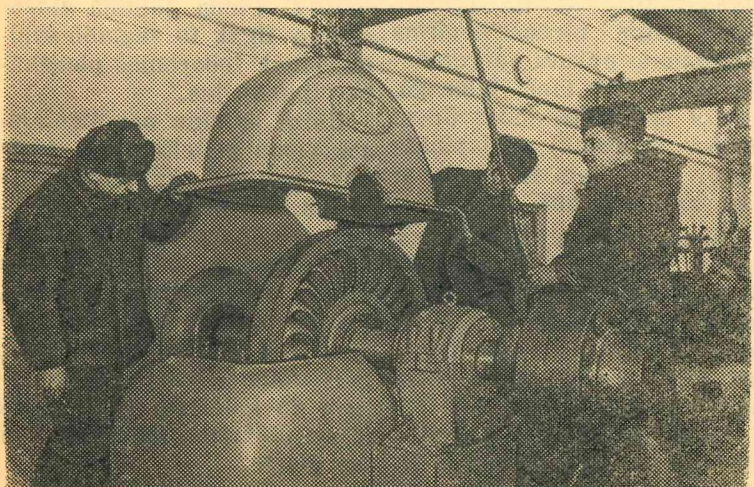
Tuvākajā laikā melioratoru tehnika vēl papildināsies, jo saņems jaunu daudzkausu ekskavatoru drenu tranšeju rakšanai. Tiks izraudzīti arī kadri šīs tehnikas apkalpošanai. Plašāka apjoma meliorācijas darbus ir paredzēts veikt lauksaimniecības artelī „Strauts” un „Molodaja gvardija”. Uz turieni ir uzsākta drenu cauruļu transportēšana.

Lai meliorācijas darbus veiktu ar labām sekmēm un augstā kvalitātē, nepieciešami kvalificēti strādnieki. Šim nolūkam pie MTS darbojas melioratoru-drenu meistarų sagatavošanas kursi melioratoru-inženiera b. Linuza vadībā. Šinīsursos nepieciešamās zināšanas patreiz apgūst desmit cilvēku liela grupa. Ar labām sekmēm mācās bb. K. Meiers, A. Eriņš, I. Brūvers, E. Tumajevičs un vairāki citi.

Pēc dažām dienām šie kursi beigsies un MTS melioratoru kolektīvs palielināsies par vairākiem sava aroda specialistiem — drenu meistariem.

1957. gada meliorācijas darbu sezonā MTS melioratoriem būs krietni vairāk un labāk jāpastrādā, lai izpildītu tos uzdevumus, kurus nepieciešams veikt šī meliorācijas sezonā. Nevar samierināties ar tādu stāvokli, kā tas bija pagājušajā gadā, kad MTS melioratori palika parādā kolchoziem ap 200 ha nenosusinātu un nenodrenētu lauku. Tāpēc šī sezonā melioratoriem jāpieliek visi spēki un melioratoru rīcībā esošā tehnika jāizmanto tā, lai šo svarīgo uzdevumu izpildītu tā, kā to prasa PSKP XX kongresa lēmumi.

S. Gusārs

Orlas apgabals. Līvenas hidromašīnu rūpnīcā samontēta jauna izmēģinājuma slīplūsmas hidroturbīna. Attēlā: (no kreisās) atslēdznieki-montētāji N. V. Skorobogatovs, V. M. Jerohins un J. I. Grudevš pie turbīnas montēšanas.

Padomju celtniecība

Deputāti ierosina

Viens no svarīgākajiem ciema darbaļaužu deputātu Padomju uzdevumiem ir panākt nemitīgu ciema iedzīvotāju kultūralo un sadzīves apstākļu uzlabošanu. Tāpēc arī šo jautājumu lietišķi apsprieda deputāti Rožkalnu ciema darbaļaužu deputātu Padomes 5. sasaukuma 1. sesijā. Deputāti asi un kritiski norādīja, ka kultūras un sadzīves apstākļi neapmierina ciema iedzīvotāju prasības.

Ko konkrēti ierosināja deputāti un kādas iespējas ierosinājumus izpildīt dzīvē?

Ciema tautas namam ir steidzīgi nepieciešams remonts, bet pagaidām nav īstā saimnieka. Pēc būtības tas ir kolchoza „Uzvara“ klubs un tā tad liekas skaidrs, ka šim kolchozam būtu jā rūpējas par tā remontu. Bet te, lūk, kolchoza „Ciņa“ un „Uzvara“ valdes nevar vienoties, kuram kolchozam šis klubs visvairāk vajadzīgs. Te, protams, beidzot savs vārds jā saka ciema izpildu komitejai un jāpanāk deputātu prasību izpilde dzīvē.

Nopietnas prasības deputāti izteica rajona kultūras nodaļai. Kino izrādes notiek reti un neorganizēti. Jāpanāk, lai ciema iedzīvotājiem būtu iespēja regulāri noskatīties kino izrādes, jāatver otrs kino izrādes punkts kolchozā „Uzvara“, kā tas ir bijis neilgi atpakaļ.

Pie Rimicānu 7-gadīgās skolas ir prāvs sporta laukums, kas ar maziem līdzekļu ieguldījumiem paplašināms un pilnīgi apmierinās abu kolchozu jauniešu prasības pēc sporta laukuma un būs iespējas organizēt masveida sporta nodarbības.

Deputāti izteicās, ka nav saprotama apkārtējo kolchozu valžu attieksme pret skolas apgādi ar kurināmo. Neskatoties uz to, ka malka jau nopirkta, kolchozu valdes nekā nevar pāris dienas izdalīt automašīnas malkas piegādei. Deputāti pamatoti ierosina, lai ciema izpildu komiteja kopā ar kolchozu valdēm atrisinātu tādu jautājumu kā skolas internata ēkas būvi skolotāju dzīvokļiem un skolēnu vajadzībām.

Izmantojot visus iespējamus līdzekļus, sniegt skolai palīdzību darbnīcu apgādē ar materiāliem.

Jāizbeidz tikai tukša runāšana par sarkano stūrīšu iekārtošanu brigādēs, tie ir jāiekārto nekavējoties, bet kolchozam „Uzvara“ jāpadomā par kolchoza radioficešanu.

Daudzi deputāti runāja par ciema veikala neapmierinošo darbu. Tas atrodas nepiemērotās pagraba telpās, preces pieved neregulāri. Ir visas iespējas atrast piemērotas telpas veikalam un nokārtot arī preču piegādes jautājumu, tikai patērētāju biedrībai jāvienojas ar kolchozu valdēm.

Ciema padomes izpildu komitejai kopā ar rajona izpildu komitejas veselības aizsardzības nodaļu enerģiskāk jā rīkojas, lai nodrošinātu ciema medpunkta normalu darbu, jāapgādā to ar nepieciešamajiem instrumentiem. Deputāti izsaka vēlētāju prasības, lai tur noteiktās dienās aizbrauktu arī zobārsts.

Arī ciema teritorijā esošos ceļus iespējams salabot pašu kolchoznieku spēkiem, izdalot šim vajadzībām nepieciešamos līdzekļus, kā to dara citi rajona kolchozi.

Beidzot deputāti ļoti pamatotas pretenzijas izvirzīja pret rajona sakaru kantora darbu. Beidzot taču jāizbeidz nekārtības laikrakstu un žurnālu piegāde lauku pasūtītājiem, jo ir vēl gadījumi, kad parakstīto žurnālu saņem ar mēneša un vairāk novēlošanos.

Lūk, šis ir pilnīgi pamatotas deputātu prasības jaunievēlētajai ciema darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejai. Tās ir pilnīgi reālas un izpildāmas. Šos vēlētāju uzliktos pienākumus ciema padome veiks tikai tad, ja aktīvi darbā iesaistīs visus deputātus, pastāvīgi darbošos komisiju locekļus un visu ciema aktīvu, pastāvīgi nostiprinās saltes ar vēlētājiem un uzmanīgi uz klausīs to ierosinājumus un beidzot daudz enerģiskāk prasīs atbildību no kolchozu valdēm un pakļautām iestādēm par doto uzdevumu savlaicīgu izpildi.

K. Neicgalis

Specialista padoms

Lopkopības produktivitātes paaugstināšanas iespējas vasaras un ziemas periodos

V. Špukute,
Līvānu MTS galvenā zootehniķe

(Turpinājums no „Uzvaras Ceļa“ № 34)

Govis atrazdamās 7. — 8. laktācijas mēnesī stipri izjūt šo barības trūkumu, krāsās pārmaiņas un līdz ar to safsinās laktācija.

Līdz ar tādu priekšlaicīgu govju aizlaišanu rajonā ik gadus mēs zaudējam vismaz 200—250 tonnas piena.

Lai novērstu šo piena zudumu, tad mums jāiesēj 0,03 — 0,05 ha lopbarības kāpostu katrā govij. Tas dos iespēju septembra otrajā pusē, oktobrī un novembrī govīm nodrošināt pietiekamu zaļās masas devu un normalu pārēju no ganību uz ziemas periodu. Lopbarības kāposti dod lielas ražas, satur daudz olbaltumu un vitamīnu, rudeni nebaidās sala un nav jāsteidzas ar to novākšanu un iezīmošanu, bet tos var izēdināt tieši no lauka.

No ilggadīgo zālāju un dabisko pļavu ražām ir atkarīga lopkopības produktivitāte ziemā. Ņemot vērā teikto, ilggadīgo zālāju platības jāpaplašina tā, lai tās aizņemtu 45 procenti no visas aramzemes. Līdztekus ilggadīgo zālāju platību paplašināšanai nopietna vērība jāpiegriež arī sēto un dabīgo pļaujamo zālāju mēslošanai un ielabošanai — virspusīgi.

Pareizi virsmēslējot dabīgās pļavas, to ražību var dubultot. Labs mēslojums un laba kopšana nelielās platībās nodrošina lielāku kopējo iegūvi nekā vāji mēslojot un slikti koptas lielas platības.

Jāpanāk strauja ražības kāpināšana uz jau esošajām zālāju pļaujām platībām, tādējādi jau šogad jā sagādā vismaz 70 procentu laba sieņa no rupjās barības devas. Līdztekus pietiekamai rupjās barības devai ziemas periodam jā sagādā govīm daudz sulīgās barības — 5—7 tonnas labas skābbarības un 2—3 tonnas saknaugu.

Kukuruzas skābbarībai jā dod priekšrocība, jo no 1 ha kukuruzas, izaudzējot laburāžu, var iegūt daudz barības vienību.

Kukuruzas skābbarība ļoti labi ieskābst, to bez kādām bažām var skābēt arī virszemes stirpās, ļoti to ļoti labprāt ēd.

Audzējot saknaugus, vajadzīgā vieta jāierāda kartupeļiem. Salīdzinot ar lopbarības bietēm pie mazāka cilvēkdarba patēriņa (atkrīt ravēšana) var iegūt no katra ha kartupeļu vairāk barības vienību.

Visas lopbarības kultūras spēj dot augstas ražas, bet, lai tās sasniegtu, lauki bagātīgi jā mēslo. Lopbarības bazes nodrošināšanas galvenais stūrākmenis ir strauji kāpināt esošo lopbarības kultūru ražību, kā arī ieviest vēl maz audzētas, bet vērtīgas lopbarības kultūras, kā lucernu, bišamoliņu, topinamburu u. c.

Bez jau minētajiem faktoriem piena ražošanas palielināšanā ļoti svarīga nozīme ir racionalai barības izlietošanai, lai neviens kilograms barības netiktu izlietots nesaimnieciski, tad līdz minimumam jāsamazina tā saucamā uzturbarība un vairāk barības jāatlicina tieši piena ražošanai.

Govs, kura gada laikā izdod 1000 kg piena, patērē 2000 barības vienības, bet laba gov, kas izdod 3000 kg — patērē 3000 barības vienību. Skaidri redzams, ka labāk turēt vienu labu govī kā 3 sliktas. Labāk koptas govīs piens lopbarības patēriņa ziņā ir 2 un pat vairāk reizes lētāks kā mazproduktīvu govju piens. Tātad no labām govīm ar to pašu barības daudzumu var iegūt otrtik daudz piena.

Ik vienas saimniecības posts ir nesaimnieciska lopbarības izlietošana.

Kā tas izpaužas mūsu rajonā?

No gada gadā vēl kolchozos tiek turētas govīs vārda pēc. To likvidēšana saistīta ar remonta jaunlopu neapmierinošo stāvokli. Tā 1956. gadā Oškalna vārdā nosauktajā kolchozā pie slaucējas Raisas Jegorovas atradās 13 izbrāķējamās govīs. To kop-

šanai tika patērētas darba dienas, to uzturam barība, bet rezultātā no tām visām kopā ieguva piena tik, cik no divām vidējām tā paša kolchoza govīm.

Lai no šādām un līdzīgām govīm kolchozos varētu atbrīvoties pēc iespējas lētāk, tad no gada gadā jānodarbojas ar remonta ganāmpulka pareizu izaudzēšanu. Ganāmpulka remontam teļi jāatlasa no pienīgākajām govīm. Tos no pašām pirmajām dzīvības dienām labi jābaro ar daudzpusīgu un pilnvērtīgu barību. To daudzums ir atkarīgs no ganāmpulkā apmaināmo un pieaudzējamo govju skaita.

Šos jaunlopus jātur atsevišķā grupā, jāizbaro lielākas pilnpiena un vājpiena devas kā gaļas ražošanai paredzētajiem teļiem.

Jāatmet prakse visus jaunlopus turēt vienuviet un barot vienādi. Jaunlopi pirmos 6 dzīvības mēnešos aug ļoti strauji. Ja kādu apstākļu dēļ augšana aizkavējas šīn laikā, tad arī turpmāk pieaugot to neatgūst, atpauzē attīstībā un nevaram gaidīt no tiem augstāzīgas govīs. Lai varētu izbarot lielākas vājpiena devas remontjaunlopiem, tad no jaunpiedzimušajiem teļiem jāpatur tikai tik, cik nepieciešams remontam un gaļas ražošanai, bet visi pārējie jālikvidē 7 dienu vecumā. Turrot teļu līdz viena mēneša vecumam, patērētais piens izmaksā vairāk par teļa vērtību.

Ik gadus ievadam rajonā vaisliniekus. Bet individualās uzskaites trūkuma dēļ gandrīz vai visos kolchozos nevaram tos novērtēt pēc pēcnācēju ražības. Šķirnes izkopšanas darba individualā uzskaitē fermās ir tik pat nepieciešama kā izstrādes dienu uzskaitē vai pārskati par materiālu un produktu izlietošanu. Līdz ar komplekso brigāžu noorganizēšanu, likvidējām kontrolasistentu posteņus kolchozos un lopkopības individualajai uzskaitē vairākums kolchozos pārvilkām svītru. (Turpinājums sekos)

NEMITĪGI RŪPĒTIETIES PAR PIENA KVALITāti

Sestās piegādes plāns noteic lielu un atbildīgu uzdevumu visiem lauksaimniecības darbiniekiem. Cīnoties par produkcijas palielināšanu, nav jāaizmirst kvalitātes jautājums.

Līvānu pienotavas meistari un strādnieki 1956. gadā guvuši labus rādītājus piena produktu kvalitātes paaugstināšanā. Tomēr nevar teikt, ka robeža sasniegta un kvalitatīvāku produkciju kā līdz šim pienotava vairs nevar dot.

Pienotavas ražotās produkcijas kvalitāte lielā mērā, var teikt gandrīz galvenokārt, atkarīga no kvalitatīvas izejvielas — piena. Tāpēc piena ražotājiem — lopkopjiem, jācīnās par augstas kvalitātes piena iegūšanu un saglabāšanu. Bet kā šodien vēl ir pie mums?

Ir bijuši gadījumi, kad kre-

jotavas spiestas pievesto pienu no kolchozu fermām nepieņemt, jo piens ir zemas kvalitātes, — ar nelabu smaku un garšu. Saprotams no tāda piena neiegūt labas kvalitātes piena produktu izstrādājumus. Nereti gadās, ka arī krējums, ko pieved pienotavā no krejotavu punktiem, arī zemas kvalitātes. Tas liecina, ka reizē ar cīņu par augstu izslaukumu iegūšanu netiek veltīta vajadzīgā uzmanība piena kvalitātes celšanai.

Kas jādara, lai piena kvalitāte neciestu tā ražošanas vietās — fermās? Pats galvenais ir un paliek — tīrība. Ne retāk kā divas reizes gadā govju kūti jādezinficē ar dzelzs vitriola šķīdumu. Pēc dezinfekcijas kūti jāizbalsina

ar svaigi dzēstiem kaļķiem. Govju kūtim jābūt gaišām, labi izvēdinātām pirms slaukšanas. Nekādā gadījumā govīs nedrīkst slaukt tūlīt pēc govju kopšanas un kūts tīrīšanas. Lopu stāvītajām jābūt tīrām un sausām, govju āda katru dienu jākopj, tīrot govīs ar skrāpjiem un sukām, neļaujot mēsliem un netīrumiem piekalst pie govīs sāniem un citām ķermeņa daļām.

Katru reizi pirms slaukšanas govīs tēsmens un pupi labi jānotīra un pēc tam jānoberž ar 2 procentīgā sodas šķīdumā saslāpinātu drānu. Pēc šīs procedūras slaucējai rokas jānomazgā ar ziepēm, jānoslauka tīrā dvielī un tikai tad var stāties pie govīs slaukšanas. Pirmās piena lā-

ses jānoslauc atsevišķā traukā, jo tās lietošanai nav derīgas.

Sevišķa uzmanība jāpievērš piena trauku tīrībai. Trauki, kuros bijis piens, vispirms jāizskalo ar aukstu vai remdenu ūdeni. Pēc tam jāmazgā, beržot ar karstā sodas ūdeni (0,55% šķīdumā) saslāpinātu suku, pēc tam jāizskalo ar tīru, karstu ūdeni.

Piena trauki jāuzglabā tīrā, sausā vietā, slīpi apgāzti. Nekādā gadījumā nav jāļaujama piena trauku uzglabāšana kūti, jo tie piesātinās ar kūts smaku, kura vēlāk pāriet pienā.

Tāda pat kārtība jāievēro pie piena uzglabāšanas. Izslauktais piens tūlīt pēc slaukšanas jāaiznes piena glabātuvē, kur no tā jāatdala

dažādi netīrumi, kas tādi nokļuvuši slaukšanas brīdī, pienu filtrējot caur tīru flaneļa drēbi vai vati. Pēc izslaukšanas piens nekavējoties jāatdzēsē no +80 līdz +100 C. Piena tūlītēja atdzesēšana ilgāk to saglabā svaigu, lēnāk iedarbojas pienskābes bakterijas.

Reizē ar cīņu par piena izslaukumu palielināšanu jācīnās par tā kvalitāti. Jāizskauz tādi gadījumi, kad tikai nolaidīgas lopu kopšanas un netīrības dēļ pazeminās piena produkcijas kvalitāte. Cīņā par piena kvalitāti jāieslēdzas visiem lopkopjiem, lauksaimniecības speciālistiem un kolchozu valdēm, tas ir neatliekams uzdevums un tas jāveic.

E. Miks,

Līvānu pienotavas direktors

Redaktore H. JEROFEJEVA